

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Først til hr. Kristen Touborg: Jeg synes næsten, at jeg fik sagt, at vi gik ind for det her med, at der ikke skulle være vetoret. Jeg tror også, at jeg var lidt inde på monopoler, og jeg sagde også, at det ikke skulle se ud som den sammensætning, der er i dag.

Når jeg siger »som den sammensætning, der er i dag«, er det jo ikke, fordi jeg så ønsker seks mere fra landbruget ind i de nye jordbrugskommissioner. Det troede jeg næsten at hr. Touborg kunne regne ud.

Kl. 11.50

Vi ønsker ikke den sammensætning, der er i dag. Vi ønsker heller ikke, at landbruget skal have enemagt på det her område; det har vi også meldt ud. Vi har også været ude med en melding om, at man måske skulle nedlægge det helt, og man kan sige, at hvis man nedlægger det helt, er der i hvert fald ingen, der har flertal i dem længere.

Til fru Ritt Bjerregaard vil jeg have lov at sige, at jeg er enig i de synspunkter, og jeg går ind til sådan noget med et åbent sind. Det, det handler om, er, at der er et udvalg, der er i gang med at lægge nogle modeller på bordet. Så skal der en politisk drøftelse til efterfølgende, hvor de elementer også kan indgå i forhandlingerne. Jeg skifter ikke holdning, og Dansk Folkeparti skifter ikke holdning, blot fordi der kommer et udvalg. Det er jo ikke sådan. Vi har en politisk mening, som vi tilkendegiver i dag. Vi venter ikke på at høre, om eksperterne er klogere. Vi har sendt et politisk signal, og det står vi ved.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Ritt Bjerregaard for sin tredje og sidste korte bemærkning til hr. Christian H. Hansen.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jamen så vil jeg nøjes med at spørge hr. Christian H. Hansen, om han ikke mener, at det ville være en klarere besked til det udvalg, der nu arbejder, hvis et flertal i Folketinget havde vedtaget det forslag til vedtagelse, som fire partier har fremsat, og som hr. Christian H. Hansen erklærer sig enig i, sådan at de mennesker, der sidder og arbejder med det, kunne sige, at nu ved vi altså, at det i hvert fald er i den retning, vi skal arbejde. Hvorfor ville det ikke være en fornuftig praksis?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Alle er enige om, at nu er der et udvalg, og der skal nogle forhandlinger i gang. Alle, der sidder i denne Folketingssal i dag, ved også, at når man sætter sig ved et forhandlingsbord, skal man gøre det med et åbent sind. Hvis man har lagt sig fast på nogle modeller, fuldstændigt skruet sig fast, er der ikke mulighed for at kigge på nye tanker; det ved alle.

Så må jeg også sige, at jeg jo har sendt et klart signal fra talerstolen i dag om, hvad Dansk Folkeparti vil, i, hvilken retning det er, vi vil. Og Dansk Folkepartis tillid til fødevarerministeren er så stor, at jeg slet ikke er i tvivl om, at ministeren har skrevet vores holdning ned, og at den vil indgå i de videre forhandlinger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Vi drøfter ting, der vedrører en kommende forenkling og modernisering af jordlovgivningen, og når landbrugsloven skal ændres, er der mange og mange forskellige hensyn at tage.

Jeg vil godt understrege, at landbruget er og vil forhåbentlig fremover være et vigtigt erhverv for det danske samfund. Sådan helt basalt giver landbruget os mad på bordet, og jeg vil egentlig godt sige, at jeg synes generelt, at de fødevarer, dansk landbrug producerer, er af en høj kvalitet, som vi som forbrugere kan være godt tjent med at spise.

Det andet punkt, jeg godt vil fremhæve, er beskæftigelsen i landbruget. I det primære erhverv er den ikke nær så stor, som den har været, men i de industrier, de erhverv, der hænger sammen med landbruget, er der en stor og vigtig beskæftigelse.

Og det tredje punkt, som jo hænger sammen med nummer to, er den indtjening, som landbruget giver hele det danske samfund i form af en meget stor eksport.

Når landbruget som erhverv adskiller sig fra andre erhverv, er det selvfølgelig, fordi landbrugsproduktionen hænger nøje sammen med udnyttelsen af naturens ressourcer. Der er en almen samfundsinteresse og interesse fra hele befolkningens side knyttet til landbrugets udøvelse. Det drejer sig om spørgsmål om natur og miljø og arealbenyttelse. Men jeg vil godt understrege, at jeg også opfatter de tre punkter, jeg nævnte før, om mad på bordet, beskæftigelse og